

hidtil have været stillede. Naar jeg siger dette, er det ikke dermed Meningen, at jeg kan give min Tilslutning til det Forslag, der foreligger her, i den Form, det har faaet, og dette gælder navnlig Forslagets § 1. Med Hensyn til Bestemmelsen i § 1 om, at de Midler, der indkomme i Kirkens Bøsser, Fattigtavler og Blok, skulle henlægges til Hjælpekasserne, maa jeg for mit Vedkommende og paa min Gruppens Vegne stille mig ved Siden af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Vi kunne ikke give vor Tilslutning til denne Bestemmelse.

I § 1, 2det Stykke, findes en Bestemmelse om, at enhver Kommunalbestyrelse kan af Kommunekassen uden Samtykke af højere Myndighed yde Bidrag til Kommunens Hjælpekasse. Det ærede Medlem fra Ringkøbing udtalte, at han mente, at det var en Bestemmelse, som i Henhold til tidligere Vedtagelse her i Tinget kunde gaa glat igennem. Jeg skal paa min Gruppens Vegne sige, at vi nære nogen Betænkelighed ved at gaa med til denne Bestemmelse. Med Hensyn til § 2 ønske ogsaa vi, at der skulde kunne være Refusion fra Forsørgelseskommunen, men dette Forhold mener jeg kan overvejes og drøftes i et Udvalg. Jeg gør disse korte Bemærkninger, idet jeg skal udtale Haabet om, at den Behandling, der skal foregaa i Udvalget, maa blive af den Art, at selve Tanken i Forslaget kan realiseres, og efter de Udtalelser, det ærede Medlem fra Aarhus nordre (Sabroe) kom med, navnlig om, at han for sit eget og for sin Gruppens Vedkommende kunde erklære, at det ikke skulde være nogen Hindring for Lovens Gennemførelse, at Bestemmelsen i § 1 gik ud, tror jeg, man tør udtale saa meget, at Forslaget har bedre og lysere Udsigter for at føres igennem, end hvis den paagældende Bestemmelse bliver staaende i § 1. Jeg anbefaler en velvillig Overvejelse af Forslaget i et Udvalg.

Berntsen: Det foreliggende Lovforslag indeholder, saa lille det end er i Omfang med 4 smaa Paragraffer, dog saa forskellige Bestemmelser, at der er al Grund til at lade dette Lovforslag nøjere prøve i et Udvalg, og det glæder mig at høre, at alle de foregaaende Talere have været enige om, at dette Lovforslag bør henvises til Prøvelse i et Udvalg.

Den første Paragraf i Lovforslaget angaar en Bestemmelse om, at hvad der indkommer i Kirkens Bøsser, Fattigtavler

og Blok, skal henlægges til Hjælpekassen. Den Gang dette Ting med et lille Flertal forkastede det Revisionsforslag om Menighedsraadene, der forelaa til Behandling, udtalte den højtærede Kirke- og Undervisningsminister, at naar dette Forslag var forkastet, stod vi paa bar Bund. Og det er jo rigtigt. Nu staa vi paa bar Bund, og det lader til, at den højtærede Kirkeminister for sit Vedkommende helst vilde blive staaende der, men hvad han kan føre over til sin Kollega, Indenrigsministeren, fører han med Fornøjelse over, og Indenrigsministeren, der er en elskværdig og velvillig Mand, yder gerne sin Kollega en Haandsrækning.

Efter at Menighedsraadsloven er bleven forkastet, vender man ikke tilbage til det, man havde forud, idet man ikke med Hensyn til Forvaltningen af de Midler, som indkomme i Kirkebøsserne, kan henvise til de frie Fattigkasser, thi de ere forsvundne. De forsvandt, den Gang Hjælpekasseloven blev givet. Vi skulle altsaa overveje, hvorledes disse Midler bør forvaltes, og ved min Undersøgelse af dette Forhold er jeg kommen til Klarhed over, at det ikke gaar an at henvise disse Midlers Forvaltning til Hjælpekasserne, i hvert Fald slet ikke for Københavns Vedkommende. I København havde man som bekendt ingen frie Fattigkasser, saalænge de eksisterede, i København har man ikke endnu Hjælpekasser. Man har en Understøttelsesforening, og den er af Administrationen bleven anerkendt, som om den var Hjælpekasse, den staaar altsaa paa lige Fod med Hjælpekasserne. Men her, hvor vi fra ældre Tid have haft en Forvaltning af hver enkelt Kirkes Midler selvstændigt, gaar det ikke an nu uden videre at henvise alle de Midler, der indkomme i de forskellige københavnske Kirker, til Københavns Understøttelsesforening. Det er komplet umuligt, at denne Forening kan varetage og fyldestgøre den Opgave, som de enkelte Kirkers egen Organisation tidligere har haft. Da vi fik Menighedsraadene, gik Forvaltningen af de københavnske Kirkebøsser ogsaa ind under dem. Men da de nu ere forsvundne, maa de københavnske Forhold vende tilbage til det oprindelige.

Ved de ældre Kirker, de saakaldte Magistratskirker, bleve de i Kirkeblokken indkomne Penge delte i to lige store Dele, der ene gik til Kirkens Drift og Forvaltning, medens den anden Del gik til Plejehjælp, hvor der var Trang til det i Menigheden. Ved de nye Kirker har Forholdet udviklet sig saaledes, at det var